

været i forbindelse med sammenkomster her i Danmark.

Der er nemlig ingen grænser for, hvor højt VK-regeringen samt Venstres og Konservatives folketingsgrupper elsker Taiwan og taiwanerne og beundrer det demokrati, der er på Taiwan, det gør Socialdemokraterne og De Radikale i øvrigt også, lige indtil det ikke længere er uforpligtende skåltaler, det drejer sig om, lige indtil det gælder noget. For Danmarks venner på det demokratiske Taiwan har det været en skuffelse at konstatere, at når det virkelig gælder, ja, så svigter Danmark igen.

Men Venstre, Socialdemokraterne, De Konservative og De Radikale, som jo nu altså lige om lidt, det ved vi, trykker på de røde knapper for at afvise forslaget, er jo enige om, at lige præcis i den her situation, hvor Kommunistkina på den mest gammeldags og chauvinistiske facon skyder trusler af sted mod det demokratiske Taiwan, vil det i den grad være misforstået at opheve den våbenembargo, som var den selvfølgelig reaktion på massakren for nogle år siden i Peking.

Hvad er det så, der gør, at der i dag kun er tilslutning til Dansk Folkepartis forslag fra SF og Enhedslisten? Og den tilslutning vil jeg i øvrigt gerne kvittere for? Hvad er det, der gør, at Venstre, Socialdemokraterne, De Konservative og De Radikale nu trykker på de røde knapper?

Kl. 11.25

Det er såmænd ikke, fordi jeg efterlyser et svar, for jeg kender det godt selv. Svaret er: EU. Svaret er, at de fire partier i den grad ligger på maven for EU og i dette specielle tilfælde ligger på maven for et af præsident Chiracs mange sprælske indslag og indfald, hvor han under en middag med nogle franske erhvervsdrivende, som var helt vilde med at eksportere til Kommunistkina, pludselig fandt på at sige, at nu skulle han nok opheve den våbenembargo.

Og hvad der er en pludselig opstået tanke i Chiracs hoved, bliver jo som bekendt i næste øjeblik til officiel EU-politik, og når noget er officiel EU-politik, så retter den danske regering ind, og så tilsidesætter regeringen – og det er det væsentlige – i samme sekund den pligt, som grundloven ellers pålægger regeringen, nemlig suverænt og uden fremmed indblanding at føre Danmarks udenrigspolitik. Så sælger man i samme åndedrag gerne ud af selv sine mest fundamentale opfattelser.

Når Chirac, som ikke engang nyder tillid i sit eget folk, dikterer, så glemmer man skåltalerne og er pr. automatik igen parate til at svigte Taiwans folk, et fuldt ud demokratisk folk, og samtidig parate til at komme et kommunistisk diktatur i møde, også selv om Danmarks vigtigste allierede, USA, i NATO indtrængende advarer imod at opheve våbenembargoen.

Jeg skal på Dansk Folkepartis vegne meddele, at vi finder det meget beskæmmende på denne måde at handle direkte mod den vestlige forsvarsalliances interesser.

Formanden:

Tak til hr. Søren Espersen.

Så er det hr. Rune Lund som ordfører.

Rune Lund (EL):

Enhedslisten kan godt støtte det her forslag. Vi synes, det er fornuftigt at opretholde en våbenembargo i en situation, hvor der f.eks. er alvorlige problemer med menneskerettighederne i Kina. Men vi bliver nødt til lige at give Dansk Folkeparti en lille kommentar med på vejen, for i nogle af bemærkningerne til forslaget bliver der bl.a. nævnt Tibet. Der står bl.a.:

»... har Kina ført en politik over for Tibet, der systematisk har haft til formål at udslette den tibetanske kultur: Tibetanere er blevet tvangsforflyttet, tusindvis af klostre er blevet ødelagt eller lukket, hundredtusindvis af kinesere er blevet forflyttet ...«.

Der ville det jo være meget dejligt, hvis Dansk Folkeparti også i andre sammenhænge ville bekymre sig lige så meget om undertrykte og forflyttede folk. Jeg kunne jo oversætte denne her sætning med: Israel har ført en politik over for Palæstina, der systematisk har haft til formål at udslette den palæstinensiske kultur. Palæstinensere er blevet tvangsforflyttet, tusindvis af moskeer er blevet ødelagt eller lukket, hundredtusindvis af palæstinensere er blevet forflyttet.

Så vi kan godt støtte, at man ikke ophever våbenembargoen over for Kina på grund af menneskerettighederne, men det ville da være dejligt, hvis Dansk Folkeparti også i andre sammenhænge ville lade være med at operere med dobbelte standarder. Men som sagt: Vi kan godt støtte forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.